

Sygn. akt VII U 561/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz

Protokolant: Paulina Filipkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2017 r. w Warszawie
sprawy P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 31 marca 2017 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 31 marca 2017 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.;

2. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

P. S. w dniu 24 kwietnia 2017 r. złożył odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego

Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji z dnia 31 marca 2017 r., znak: (...). Odwołujący zarzucił, że zaskarżona decyzja oparta jest na błędnych stwierdzeniach lekarza orzecznika i Komisji Lekarskiej ZUS wskazujących, że nie jest niezdolny do pracy. Odwołujący podniósł, że niestabilizowane skoki ciśnienia krwi i jakikolwiek wysiłek fizyczny powoduje szybkie zmęczenie i zawroty głowy, czego lekarze organu rentowego nie wzięli pod uwagę (k. 2 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że odwołujący skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS nie został uznany w dniu 16 marca 2017 r. za osobę niezdolną do pracy. W oparciu o powyższe organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do roszczonego świadczenia od dnia 1 kwietnia 2017 r.

(k. 4 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 18 maja 2017 r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy kardiologa i chirurga naczyniowego celem ustalenia, czy odwołujący się po dniu 31 maja 2017 r. jest zdolny czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa, to na jaki okres oraz jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego, to na czym ona polegała (k. 7 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. w dniu 2 marca 2015 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a. r.). Organ rentowy wydał decyzję w dniu 10 kwietnia 2015 r., znak: (...), zgodnie z którą przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 marca 2015 r. do dnia 31 marca 2017 r. (k. 73 a. r.). Odwołujący w dniu 1 lutego 2017 r. złożył wniosek do organu rentowego o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 80 a. r.).

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 1 marca 2017 r. odwołujący został uznany za zdolnego do pracy (k. 82 a. r.). Odwołujący w dniu 3 marca 2017 r. złożył sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (k. 24 dok. lek.). Następnie sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 16 marca 2017 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika i uznała odwołującego za zdolnego do pracy (k. 83 a. r.).

W oparciu o powyższe ustalenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 31 marca 2017 r., znak:(...), którą odmawiając odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy uzasadniając decyzję wskazał, że odwołujący orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 16 marca 2017 r. nie został uznany za osobę niezdolną do pracy (k. 84 a. r.).

Sąd na podstawie opinii biegłych sądowych ustalił, że u odwołującego rozpoznano:

- w zakresie chirurgii naczyniowej stan po operacji wszczepienia protezy naczyniowej z powodu ostrego tętniaka rozwarstwiającego aorty typ (...) oraz utrzymujące się rozwarstwienie łuku i części zstępującej aorty do dalszego leczenia zachowawczego i dalszej obserwacji. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy i bezpośrednim badaniu odwołującego biegły przyjął, że aktualne zaawansowanie schorzeń narusza sprawność jego organizmu w stopniu dającym podstawę do orzeczenia długotrwałej częściowej niezdolności do pracy do czerwca 2020 r. (k. 18-19 a. s.).

- w zakresie kardiologicznym stan po przeprowadzonej w dniu 30 czerwca 2012 r. operacji kardiochirurgicznego wszczepienia protezy aorty wstępującej z powodu tętniaka rozwarstwiającego aorty wstępującej, rozwarstwienie aorty piersiowo-brzuszej, niedomykalność zastawki półksiężycowatej aorty niewielkiego stopnia oraz nadciśnienie tętnicze. Na podstawie badania klinicznego oraz analizy dołączonych do akt dokumentów, biegły nie stwierdził u odwołującego niezdolności do pracy z przyczyn kardiologicznych, zwłaszcza pracy umysłowej, którą ostatnio on wykonywał (k. 33-34 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych sądowych z zakresu chirurgii naczyniowej i kardiologii. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy. W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych lekarzy ww. specjalności są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującego i bezpośrednie badanie przez lekarzy, którzy są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną oraz wieloletnie doświadczenie zawodowe. Zdaniem Sądu opinie biegłych nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do dokładnego określenia stanu zdolności do pracy

odwołującego. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 31 marca 2017 r., znak: (...) zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl przepisu art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 j. t.) zwanej dalej „ustawą”, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje odwołującemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z przepisu art. 57 ust. 1 ustawy. Kwestie związane ze spełnieniem przesłanek przez odwołującego, które zostały zawarte w dyspozycji przepisu art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy były niekwestionowane przez organ rentowy i pozostawały bezsporne.

Na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych w postaci wniosków orzecznich zawartych w opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii naczyniowej Sąd przyznał P. S. prawo do świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. W sprawie nie ulega wątpliwości, iż odwołujący przeszedł operację wszczepienia protezy naczyniowej z powodu ostrego tętniaka rozwarstwiającego aorty typ (...) oraz cierpi na utrzymujące się rozwarstwienie łuku i części zstępującej aorty, a także ma nadciśnienie tętnicze. Sąd zważył, iż opiniujący w sprawie biegły sądowy specjalista z zakresu kardiologii uznał, iż odwołujący nie jest osobą niezdolną do pracy. Niemniej jednak podkreślić należy, że obowiązujące przepisy nie formułują wymogu, by wszyscy biegli lekarze oceniający zdolność odwołującego się do wykonywania pracy zawodowej byli jednomyślni. Oczywistym jest, że w sytuacji, gdy specjaliści chociażby z jednej dziedziny nauk medycznych stwierdzają niezdolność odwołującego do pracy, to można uznać, iż z powodu istniejących u niego schorzeń jest niezdolny do podejmowania i wykonywania pracy zarobkowej. Dominujące schorzenia odwołującego w rozpoznawanej sprawie istnieją w zakresie chirurgii naczyniowej, dlatego też Sąd oparł się głównie na opinii biegłego sądowego z tej specjalności oraz uznał ją za najbardziej miarodajną i odnoszącą się do rzeczywistych chorób istniejących u odwołującego się. Dodatkowo Sąd należy podkreślić, że opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii naczyniowej nie została zakwestionowana przez strony procesu, co wskazuje na jej wysoki walor wiarygodności.

Sąd ustalając termin początkowy przyznania odwołującemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, miał na uwadze dyspozycję przepisu art. 129 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Stosownie do treści

w/w przepisu, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania do nich prawa, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Sąd zważył, że świadczenia wypłaca się na wniosek odwołującego, poczynając od dnia powstania prawa do renty, lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W toku postępowania Sąd ustalił, że odwołujący spełnia przesłankę częściowej niezdolności do pracy, przy czym niezdolność ta będzie miała początek w dniu 1 kwietnia 2017 r., albowiem jest to dzień przypadający po upływie terminu pobieranej uprzednio renty przyznanej na mocy decyzji organu rentowego z dnia 10 kwietnia 2015 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

Ponadto w punkcie 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

W ocenie Sądu kwestia ustalenia, czy odwołujący jest osobą zdolną czy też niezdolną do wykonywania pracy zarobkowej nie była oczywista w niniejszej sprawie. W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii dwóch biegłych sądowych różnych specjalności, które były ze sobą rozbieżne. Biegły sądowy z zakresu kardiologii wskazał, że odwołujący jest zdolny do pracy, natomiast biegły sądowy z zakresu chirurgii naczyniowej stwierdził,

że P. S. jest osobą częściowo niezdolną do pracy. W związku z tym, iż sporządzone opinie nie były jednolite należało uznać, że stwierdzenie przesłanek co do stanu zdrowia odwołującego warunkujących przyznanie prawa do świadczenia rentowego nie było oczywiste i wymagało dopuszczenia dowodu z opinii biegłych sądowych dwóch specjalności. Zatem w ocenie Sądu organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za wydanie rozstrzygnięcia na podstawie badania przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i Komisję Lekarską ZUS.

SSO Włodzimierz Czechowicz

Zarządzenie: (...)

(...)